

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΦΑΝΤΙΔΟΥ ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ ΓΙΑΡΑΛΗΣ

συνέχεια από τη σελίδα 17

εικόνα που έχει σήμερα η Θεσσαλονίκη, ας μην ρίχνουμε το ανάθεμα στο κράτος, στις υπηρεσίες του, στο πως λειτουργούν οι μηχανικοί και η αγορά, αλλά ας αναγνωρίσουμε και τη μεγάλη ευθύνη των κατοίκων οι οποίοι δεν ενδιαφέρονται όσο θα έπρεπε για την πόλη τους.

Να προσθέσω ότι θα μπορούσαμε να έχουμε καλύτερες ποιοτικά νέες κατασκευές, αν τα έργα προσεγγίζονταν σφαιρικά, κάτι που μπορεί να γίνει από μεγάλα γραφεία που έχουν μηχανικούς διαφόρων ειδικοτήτων, αντί να συμβαίνει αυτό που γίνεται σήμερα, όπου οι μελέτες κάνουνε διαδρομές μεταξύ διαφορετικών γραφείων, από τον αρχιτέκτονα στο μηχανικό και από εκείνον, στο μηχανολόγο ή τον ηλεκτρολόγο, και μπρός – πίσω.

Ο τρόπος που λειτουργούμε για την παραγωγή ιδιωτικού έργου δεν είναι ο καλύτερος. Αντίθετα, σε χώρες του εξωτερικού, βλέπεις σύγχρονα κτίρια κατοικιών, πολυκατοικίες, που είναι φανερό πως δεν ήταν προϊόν μαζικής παραγωγής.

Αγαθοκλής: Αν και πολιτικός μηχανικός, το θέμα θα το προσέγγιζα κυρίως από αισθητικής πλευράς, καθώς το στατικό πρόβλημα, τουλάχιστον στις πιο νέες κατασκευές, θεωρείται λυμένο. Οι ελληνικές πόλεις λοιπόν, οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι είναι απαράδεκτες.

Ο οικοδομικός «πλούτος» των δεκαετιών '50, '60 και '70 είναι άθλιος και όσον αφορά την αισθητική του και τη λειτουργικότητά του. Κι' όμως παρά την κακή εμπειρία που έχουμε, αφήνουμε ακόμη στην Ελλάδα, πολιτικούς μηχανικούς, να σχεδιάζουν κτίρια και αρχιτέκτονες να υπογράφουν στατικά έστω και αν, στη δεύτερη περίπτωση, είναι βέβαιο πως κάποιος πολιτικός μηχανικός θα κάνει τη στατική μελέτη. Αυτό όμως που συμβαίνει με τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό είναι τραγικό και εξηγεί γιατί οι νέες κατασκευές βγαίνουν σε...καρμπόν, είναι επόμενο όταν οι πολιτικοί μηχανικοί δουλεύουν στους υπολογιστές, τρία – τέσσερα σχέδια «φασόν».

Αυτές τις πολυκατοικίες, που κτίζονται στον Εύοσμο και στην Περαία, σήμερα τις βλέπουμε καλές, έτσι πού'ναι καινούργιες και φρεσκοβαμμένες, αλλά σε δέκα- είκοσι χρόνια, θα τις βλέπουμε όπως εκείνες των προηγούμενων δεκαετιών του οικιστικού μπουί.

Ζούμε σε άσκημες πόλεις και αυτό γιατί η Πολιτεία δεν ασχολείται με το πως θα βελτιωθεί το αστικό περιβάλλον, παρά το γεγονός της συγκέντρωσης μεγάλων πληθυσμών. Εμένα, για παράδειγμα, με ενοχλεί πιο πολύ ένας δρόμος σα την Μητροπόλεως παρά ένα αυθαίρετο σπιτάκι στην άκρη του πουθενά.

Ειδικά για τη Θεσσαλονίκη, για ένα μεγάλο τμήμα του κέντρου, θα έλεγα ότι υπό κανονικές συνθήκες, ο οικονομικός χρόνος ζωής του έχει παρέλθει. Ωστόσο εξακολουθούν πολλά κτίσματα – ανεπαρκέστατα από πάσης απόψεως- να υπάρχουν, εξαιτίας των μεταναστών και των φοιτητών. Αν τα πανεπιστήμια ήταν εκτός πόλης, αν δεν υπήρχαν τόσοι μετανάστες, τα κτίσματα που είναι μίας 30ετίας ή 40ετίας και δεν ανταποκρίνονται σε στοιχειώδεις απαιτήσεις όπως ασανσέρ και κεντρική θέρμανση, ενώ από στατικής άποψης δεν είναι καν να συζητάμε, αυτά λοιπόν τα κτίρια, θα είχαν εγκαταλειφθεί και μοιραία θα κατεδαφίζονταν.

Βεβαίως θα πρέπει σε μία τέτοια περίπτωση να βρεθούνε τρόποι ικανοποίησης των ιδιοκτητών, είναι ζητήματα οικονομικά και κοινωνικά που ανακύπτουν. Θα περίμενε κανείς ίσως να υπάρχουνε

προγράμματα ανασύνταξης ή και επανασχεδιασμού ολοκληρών περιοχών από πλευράς Πολιτείας. Μάλλον όμως για την Ελλάδα, τέτοιες σκέψεις είναι ουτοπικές.

Πώς συγκρίνετε τις ελληνικές πόλεις με πόλεις που έχετε επισκεφθεί στο εξωτερικό;

Ελευθερία: Οι εικόνες που έχω από έξω, είναι σαφώς καλύτερες, αλλά διατηρώ επιφυλάξεις γιατί δεν μπορείς να είσαι αντικειμενικός όταν πηγαίνεις σε ένα ξένο μέρος σαν επισκέπτης, ακριβώς γιατί βλέπεις μόνο ορισμένες πλευρές της εκεί πραγματικότητας, δε ζεις την καθημερινότητά τους.

Εν τούτοις πιστεύω πως οι συνθήκες ζωής στις πόλεις του εξωτερικού είναι καλύτερες, προστατεύουν με σχολαστικότητα την ιστορική και πολιτισμική τους κληρονομιά, διατηρώντας έτσι στοιχεία που οπωσδήποτε ομορφαίνουν τα αστικά κέντρα και βοηθούν στη διατήρηση της ιδιαίτερης ταυτότητάς τους. Εμείς στα ζητήματα αυτά, για διαφόρους λόγους, οικονομικούς ή άλλους, είμαστε πίσω τόσο σε ό,τι αφορά την προστασία του παλαιότερου αλλά και του πιο σύγχρονου μνημειακού και αρχιτεκτονικού μας πλούτου. Άλλωστε άξια διατήρησης δεν είναι μόνο τα μνημεία της κλασικής αρχαιότητας και τα βυζαντινά οικοδομήματα, με αυτά τα δεύτερα σε πολλές περιπτώσεις να είναι κυριολεκτικώς θαμμένα από σύγχρονες, κακής ποιότητας, κατασκευές. Θα πρέπει όλοι να δούμε με πιο πλατιά ματιά τα ζητήματα αυτά, της προστασίας του κτιριακού κεφαλαίου της πόλης. Γι' αυτό οι μηχανικοί θα πρέπει να επισκέπτονται χώρες του εξωτερικού, διότι έχουμε πολλά ακόμα να διδαχθούμε.

Αγαθοκλής: Το άσκημο είναι ότι η αποκτηθείσα εμπειρία, δεν αξιοποιείται για να παραχθεί καλύτερο προϊόν από πλευράς αισθητικής, λειτουργικότητας, σχέσης με το μη δομημένο περιβάλλον. Τα νέα κτίρια κατασκευάζονται βάσει απαιτητικότερων προδιαγραφών ασφαλείας, έχουν ασανσέρ, κεντρική θέρμανσης και τα βασικά απαιτούμενα, αλλά δεν έχουν χαρακτήρα, δεν έχουν και δε δίνουν ταυτότητα στο χώρο.

Ελευθερία: Θεωρώ πως αρνητικά ως προς ό,τι αφορά τη δημιουργική έκφραση, λειτουργούν και οι κανονισμοί. Ο αρχιτέκτονας δουλεύει μέσα σε πολύ στενά καθορισμένα όρια, πέραν του ότι στην πολυκατοικία έχουμε τη μαζική εφαρμογή πολύ συγκεκριμένων μορφολογικά συνταγών. Οι κανονισμοί λειτουργούν περιοριστικά. Θέλω να πιστεύω ότι οι μηχανικοί έχουν αίσθημα ευθύνης, ώστε να μη γλιστρούν σε αυθαιρεσίες, άλλωστε υπάρχουν και οι αρμόδιες υπηρεσίες που έχουν ρόλο ελεγκτικό.

Αγαθοκλής: Συμμετοχή και ευθύνη για την ποιότητα των νέων κατασκευών, έχουν βέβαια και οι πολίτες. Απαιτεί εξασφαλισμένο χώρο πάρκινγκ; Θέλει το σπίτι του να έχει κάτι που να το ξεχωρίζει από το διαμέρισμα της διπλανής πολυκατοικίας; Θέλει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του; Βεβαίως όλα αυτά είναι και ζήτημα χρημάτων, οικονομικής δυνατότητας, όχι όμως μόνον. Έτσι καταλήξαμε, νεοδομημένες περιοχές να μοιάζουν με συγκροτήματα εργατικών κατοικιών, χωρίς να είναι.

Ελευθερία: Εκτός κέντρου, στις νέες περιοχές, το καινούργιο στοιχείο, είναι οι θέσεις για πάρκινγκ, πούναι και υποχρεωτικές. Ανάλογα με το ισχύει στην κάθε περιοχή, μπορεί να δημιουργούνται προκήπια, αλλά πρόβλεψη για ανοικτούς χώρους πρασίνου, άθλησης και γενικότερα αναψυχής, δεν βλέπω να υπάρχει. Βασικά κτίζονται μόνο πολυκατοικίες και από εκεί και πέρα τίποτε άλλο.

Η επαφή με το ΤΕΕ/ΤΚΜ τι εντυπώσεις σας δημιούργησε; Άλλη επαφή με οργανώσεις του χώρου σας είχατε;

Ελευθερία: Κατ' αρχάς να υπογραμμίσω ότι τα

σεμινάρια για τους νέους μηχανικούς ήταν καλά οργανωμένα και πήραμε, όλοι μας πιστεύω, χρήσιμες γνώσεις. Η πρώτη επαφή ενός νέου μηχανικού με τον κλάδο, είναι αυτή με το ΤΕΕ. Όμως θα ήθελα ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων να μας προσεγγίσει, αυτός είναι ο χώρος μας και ο ΣΑΘ μπορεί να μας βοηθήσει σε ζητήματα πιο ειδικά, που αφορούν καθαρά τους αρχιτέκτονες.

Αγαθοκλής: Τα σεμινάρια που παρακολούθησα και εγώ τα βρήκα πολύ καλά, αλλά άποψη για το πως λειτουργεί το Επιμελητήριο δεν μπορώ να έχω. Γεγονός είναι ότι γενικά, δεν λειτουργούμε, είτε μέσα στο Πανεπιστήμιο, είτε εκτός, συμμετοχικά, αν και για παράδειγμα ο σύλλογος μας, των φοιτητών του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών, όντως έχει ουσιαστική δραστηριοποίηση ■

Άννη Καρολίδου

Η Εγνατία ως την Κωνσταντινούπολη

Σε συμφωνία για την ανάπτυξη της Εγνατίας Οδού, από τα ελληνικά σύνορα μέχρι την Κωνσταντινούπολη, κατέληξαν οι κυβερνήσεις της Ελλάδος και Τουρκίας.

Στο Μνημόνιο Κατανόησης, που υπέγραψαν στις 12 του Δεκέμβρη ο γεν. γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ Γιάννης Κωνσταντινίδης και ο υφυπουργός Μεταφορών της Τουρκίας Μουαμάρ Τουρκέρ, προβλέπεται η προς ανατολάς επέκταση της Εγνατίας Οδού. Με την επέκταση αυτή ο οδικός άξονας της Εγνατίας γίνεται πλέον η βασικότερη πύλη της Ευρώπης προς την Ασία και αντίστροφα, μέσω της χώρας μας.

Το μνημόνιο θα υπογράψουν και οι υπουργοί Μεταφορών των δύο χωρών εντός του Ιανουαρίου 2004 ■

Κρίθηκε το μέλλον των δασών

Άνοιξε, παρά τις τόσες αντιδράσεις, ο δρόμος για τον αποχαρκτηρισμό δασικών εκτάσεων, μετά την ψήφιση στη Βουλή από την κυβερνητική πλειοψηφία του δασικού νομοσχεδίου.

Το σχέδιο νόμου «πέρασε» τελικά με 151 ψήφους υπέρ, 134 κατά και ένα «παρών» του Σ. Παπαθεμελή, μετά από ονομαστική ψηφοφορία που ζήτησαν Ν.Δ. και ΣΥΝ. Υπέρ του νομοσχεδίου τάχθηκε και ο διαγραφείς από το ΠΑΣΟΚ Κ. Σπυριούνης.

Στο νομοσχέδιο ενσωματώθηκε και η τροπολογία για το «πάγωμα» των προστίμων για τα αυθαίρετα κτίσματα σε δασικές εκτάσεις. Σχετικά με τη συγκεκριμένη διάταξη παρατηρήθηκε και το εξής παράδοξο, αφού την ψήφισε και η Ν.Δ. παρά το γεγονός ότι έθεσε θέμα αντι-συνταγματικότητας του σχεδίου νόμου ■

900 θέσεις στο ΥΠΕΧΩΔΕ

Τη δημιουργία Μονάδας Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών όπως επίσης τη σύσταση 900 θέσεων εργασίας, προβλέπει τροπολογία του υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ που κατατέθηκε στο νομοσχέδιο με τίτλο «άδεια δόμησης, πολεοδομικές και άλλες διατάξεις». Οι 900 θέσεις στο ΥΠΕΧΩΔΕ, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κατανέμονται κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα με κοινή υπουργική απόφαση ■